

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/58/2016
Identifikačné číslo spisu:	8015200844
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2018
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8015200844.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: T - SKI TRAVEL spol. s r.o., so sídlom vo Vysokých Tatrách, Tatranská Lomnica 134, IČO: 31 667 562, právne zastúpený: JUDr. Eva Kováčechová, advokátka, so sídlom kancelárie v Banskej Bystrici, Komenského 21, proti odporcovi: Mesto Vysoké Tatry, so sídlom vo Vysokých Tatrách, Starý Smokovec 1, právne zastúpený: JUDr. František Komka, advokát, so sídlom kancelárie v Prešove, Hlavná 27, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo 16. júla 2015, č. 493-2/2015, v konaní o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. apríla 2016, č. k. 2S/34/2015-94, v časti výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odporcu o d m i e t a .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 27. apríla 2016, č. k. 2S/34/2015-94 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zrušil rozhodnutie odporcu zo 16. júla 2015, č. 493-2/2015 podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku a vec mu vrátil na ďalšie konanie. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu cestovného vo výške 19,13 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 885,23 eur.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal odporca prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie, ktorým napadol výrok o náhrade trov konania. V podanom odvolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) napadnuté rozhodnutie v uvedenej časti zmenil a rozhodol tak, že navrhovateľovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

Odporca namietal, že hoci to zákon *expressis verbis* neustanovuje, aj v tomto prípade platí, že aj úspešnému účastníkovi konania je možné priznať iba náhradu účelne vynaložených trov konania na uplatňovanie alebo bránenie práva. Mal za to, že v prejednávanej veci je nesporné, že odporca konal vo veci verejno-prospešného záujmu, preto by o trovách konania mal krajský súd rozhodovať za použitia § 150 Občianskeho súdneho poriadku a z dôvodov osobitného zreteľa náhradu trov konania úspešnému účastníkovi nepriznať. Súčasne poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky z 02. októbra 2013, sp. zn. II. ÚS 736/2012, v ktorom tento súd vyslovil, že slobodu voľby advokáta nemožno vnímať ako úplne bezhraničnú. Za neprimeranú označil voľbu advokáta z opačného konca republiky, ak všetky konania prvoinštančne aj odvolacie sa konajú v jednom meste, pričom o miestnej príslušnosti nie je pochyb a zároveň nejde o mimoriadne náročný a komplikovaný spor. Konštatoval, že prostriedky vynaložené na presun advokáta cez celú republiku v situácii, keď len v mieste prebiehajúceho konania pôsobia desiatky advokátov, nie sú v takejto situácii potrebné na účelne bránenie práva, tak ako to má na mysli § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a účastník konania si ich má znášať zo svojho.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie odporcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku odmietnuť.

Podľa § 250j ods. 4 veta prvá a druhá Občianskeho súdneho poriadku súd uvedie vo výroku rozsudku ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené, pričom na posúdenie prípustnosti odvolania je rozhodujúci výrok rozsudku.

Z výroku rozsudku krajského súdu odvolací súd zistil, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku je opravný prostriedok prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti.

Podľa § 250s veta druhá Občianskeho súdneho poriadku je proti rozsudku súdu, ktorým zruší rozhodnutie správneho orgánu, prípustné odvolanie len z dôvodov uvedených v § 250j ods. 2 písm. a/ a písm. b/.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Skutočnosť, že krajský súd zrušil rozhodnutie odporcu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ Občianskeho súdneho poriadku, má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250s Občianskeho súdneho poriadku nie je prípustné - ani do merita veci, ani voči trovám konania. Na uvedený záver nemá vplyv ani nesprávne poučenie, uvedené v písomnom vyhotovení rozhodnutia krajského súdu, o prípustnosti odvolania v časti o náhrade trov konania, lebo takéto nesprávne poučenie nezakladá právo na jeho uplatnenie.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo 14. septembra 2011, sp. zn. II. ÚS 181/2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú Občianskeho súdneho poriadku uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti musel odvolací súd odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. apríla 2016, č. k. 2S/34/2015-94 odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a § 250s veta druhá Občianskeho súdneho poriadku ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti

ktorému odvolanie nie je prípustné.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.